

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1984-1985

9 JANUARI 1985

Vervolging ten laste van een lid
van de Kamer van Volksvertegenwoordigers

VERSLAG

NAMENS

DE BIJZONDERE COMMISSIE (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER HENRION

DAMES EN HEREN,

Bij brief van 12 november 1984 heeft de procureur-generaal bij het Hof van beroep te Brussel de Kamer van Volksvertegenwoordigers verlot gevraagd om onze collega de heer Baudson te mogen vervolgen.

De commissie is op 28 november, 6 en 20 december 1984 en 8 januari 1985 bijeengekomen.

Na onderzoek van het dossier en na de betrokkene te hebben gehoord, heeft uw bijzondere commissie de volgende overwegingen geformuleerd :

Zoals het dossier door de procureur-generaal aan de commissie is voorgelegd toont het aan dat de aangehaalde grieven in feite niet bewezen zijn door objectieve gegevens of door aanwijzingen die betrouwbaar genoeg zijn. Bovendien blijkt uit het dossier niet dat het eventuele misdrijf gevolgen kan hebben gehad voor het verloop van het onderzoek.

Hoe dit ook zij, de bepaling van artikel 458 van het Strafwetboek bevat inzake het beroepsgeheim een beginsel betreffende « alle andere personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd » en geeft bovendien enkele gevallen aan die niet als limitatief worden beschouwd (Nypels, « Législation criminelle de Belgique », D. III, blz. 294, n° 87; Cass. 20 februari 1905, Pas. I, blz. 141).

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Remacle.

Leden : de heren Remacle, Suykerbuyk. — D'Hose, Van den Bossche. — A. Claes, Henrion.

Chambre des Représentants

SESSION 1984-1985

9 JANVIER 1985

Poursuites à charge d'un membre
de la Chambre des Représentants

RAPPORT

FAIT AU NOM

DE LA COMMISSION SPECIALE (1)

PAR M. HENRION

MESDAMES, MESSIEURS,

Par lettre du 12 novembre 1984, M. le Procureur Général près la Cour d'appel de Bruxelles a saisi la Chambre des Représentants d'une demande d'autorisation de poursuites contre notre collègue M. Baudson.

La Commission s'est réunie le 28 novembre, les 6 et 20 décembre 1984 et le 8 janvier 1985.

Après examen du dossier et audition de l'intéressé, votre Commission spéciale est amenée à formuler les considérations ci-après :

Le dossier, tel qu'il est soumis à la Commission par M. le Procureur général a révélé que les griefs invoqués ne sont pas étayés en fait par des éléments objectifs ni par des indices suffisamment fiables. Au surplus, le dossier ne fait pas apparaître que l'infraction éventuelle aurait eu des conséquences sur le cours de l'instruction.

En tout état de cause, la disposition de l'article 458 du Code pénal en matière de secret professionnel contient un principe concernant « toutes personnes dépositaires par état ou par profession de secrets qu'on leur confie » et indique au surplus quelques cas considérés comme non limitatifs (Nypels « législation criminelle de Belgique », t. III, p. 294, n° 87; Cass. 20 février 1905, Pas. I, p. 141).

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Remacle.

Membres : MM. Remacle, Suykerbuyk. — D'Hose, Van den Bossche. — A. Claes, Henrion.

Het feit dat de functies slechts tijdelijk uitgeoefend worden of werden heeft geen invloed (zelfde arrest).

Bij het onderzocht waarmee de parlementsleden die deel uitmaken van de bijzondere Kamercommissies, belast zijn, met name wanneer het daarbij gaat om de eventuele toepassing van artikel 90 van de Grondwet, dient de grootste discretie te worden betracht.

Die discretie heeft tegelijk betrekking op de door het parket bezorgde stukken, de beraadslaging en het besluit, alsmede op de stukken die de volbrachte taken weergeven. Het ligt voor de hand dat het verbreken van die zwijgplicht een ernstige deontologische tekortkoming betekent.

De vraag is echter of een en ander bovendien een wanbedrijf is in de zin van artikel 458 van het Strafwetboek.

Tijdens de voorbije jaren maakte het Hof van Cassatie enige restricties inzake de toepassing van die bepaling op beroepsactiviteiten die nochtans aan een wettelijk statuut onderworpen zijn (wisselagenten, depositobanken — Cass. 26 september 1966, Pas. I, blz. 89; Cass. 25 oktober 1978, J. T. blz. 371).

Anderzijds heeft de wetgever uitdrukkelijk sommige openbare ambten aan die bepaling onderworpen (postbeambten, personeelsleden van het bestuur der belastingen, ambtenaren belast met het gemeentelijk strafregister, ambtenaren en personen belast met statistische werkzaamheden, leidend personeel bij de Bankcommissie, enz.).

Bij ontstentenis van een dergelijke uitdrukkelijke bepaling (in Frankrijk is er een ordonnantie van 7 november 1958 met betrekking tot de werkwijze van de parlementaire assemblees) kan twijfel bestaan omtrent de toepasbaarheid op de parlementsleden die deel uitmaken van bijzondere Commissies.

Gelet op wat voorafgaat stelt de Commissie derhalve eenparig voor geen verlof tot vervolging te verlenen.

Het onderhavige verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Rapporteur,

R. HENRION

De Voorzitter,

L. REMACLE

Est sans influence, le fait que les fonctions ne sont ou n'ont été exercées qu'à titre temporaire (même arrêt).

La mission d'instruction confiée aux parlementaires, membres de commissions spéciales de la Chambre, notamment quand il s'agit de l'application éventuelle de l'article 90 de la Constitution, doit s'accomplir dans la plus grande discrétion.

Celle-ci concerne à la fois les pièces communiquées par le Parquet, le délibéré et les pièces retraçant les devoirs accomplis. Toute rupture de cette discrétion est, cela va sans dire, un manquement grave à la déontologie.

Autre chose est de savoir si elle constitue au surplus un délit au sens de l'article 458 du Code pénal.

Au cours des récentes années, la Cour de Cassation s'est montrée restrictive quant à l'application de cette disposition pour des activités professionnelles régies cependant par un statut légal (agents de change, banques de dépôt — Cass. 26 septembre 1966, Pas. I, p. 89; Cass. 25 octobre 1978, J. T., p. 371).

D'autre part le législateur est intervenu expressément pour y assujettir certaines fonctions publiques (agents des postes, employés de l'administration fiscale, fonctionnaires chargés du casier judiciaire communal, fonctionnaires et mandataires chargés des travaux de statistiques, dirigeants de la Commission bancaire, etc.).

A défaut d'une telle disposition expresse (intervenue en France par l'ordonnance du 7 novembre 1958 relative au fonctionnement des assemblées parlementaires), un doute est permis pour ce qui concerne les parlementaires membres des commissions spéciales.

C'est dans ces conditions que statuant à l'unanimité votre Commission propose de ne pas accorder l'autorisation de poursuites.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

R. HENRION

Le Président,

L. REMACLE